

D. Bussy a afărat de cărind că la o temperatură de 12° acidul arseniosuș stiklos este mai de trei ori mai solubil decât acidul opac, și că acidul stiklos pierde o parte din solvabilitatea lui prin polimerizare.

Cele două modificări ale acidului arseniosuș roșesc tinctura de tartrat; dar acidul opac lăcreează asupra tartratelor și mai închete decât acidul stiklos.

Cândva trăiește transformațiile opac în acid stiklos, și îngălățită într-oarece acidul stiklos în stadiu de acid opac. Trăirea aceasta se apără încă și în prezentă apă; astăzi acidul opac se schimbă în acid stiklos printre ferberele prelungite, și acidul stiklos se transformă în acid opac în lăcătorile cele răchiite. Astăzi se întâlnește că cele două modificări ale acidului arseniosuș opac sănătatea transparentă trebuie să se afle adesea amestecate în același disoluție.

D. H. Rose a făcut observația că cărind că acidul arseniosuș și stiklos, disolvă în acidul chlorhydricuș într-un fel ferbinte, cristaliză prin răcirea sa formă de octaedru regulați, și că fiecare cristal, depunându-se, este însoțit de dări de lămină. Dacă se clătină flaconul unde se face cristalinizarea, atunci pătralii cristalelor se adaugă, asemenea căii integritatei lăminei produse. Înălțarea disoluției se răchiște închete, atunci arăpătările de lămină pot urma în timp de doi-zeci și patru ore.

Acidul arseniosuș opac, disolvă în acidul chlorhydricuș, nu dă nici o lămină cristalină; asemenea este și niciunul cristalelor ce provin din răcirea sănătății disoluției chlorhydrice de acid stiklos.

Observația D. H. Rose demonstrează că acidul arseniosuș stiklos se disolvă în acidul chlorhydricuș în stadiu sticloasă, și nu trece în stadiu de acid opac decât chiar în momentul cristalinizării, și această schimbare de stadiu se apără printre de reacționarea cu lămină, precum adesea se apără aceasta în modificările izomerice ale diferițiilor corpi.

Kompozitie. — D. Thenard a determinat compozitia acidului arseniosuș apănd o greutate cincisprezece de